

6 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ θαυματουργοῦ.

Διάταξις Ἀκολουθίας ἰσχύουσα αἰωνίως,
πλὴν Κυριακῆς καὶ προκειμένου ἑσπερινοῦ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εϋ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εϋ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Ἀπολυτίκιον.
Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Κ α νο να πι στε ως και ει κο να πρα ο τη τος

ε γκρα τει ας δι δασκαλον α νε δει ξε σε τη ποι οι
μνησου η των πραγματων α ληθει α δια του το
ε κτη σω τη τα πεινωσει τα υ ψη λα τη πτω
χει α τα πλσ ια πατερ Ι ε ραρ χα Νι κο λα ε
πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η
μων

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λους α
γνω στον μυ στη ρι ον δια σου Θε ο το κε τοις ε
πι γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε
νω σει σα ρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ
η μων κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον
πρω το πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η
μω ω ων

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ἵτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν Ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Ἀ'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀστράπτεις ἐν τῇ γῆ, τῶν θαυμάτων ἀκτίσι, Νικόλαε σοφέ, καὶ

κινεῖς πᾶσαν γλῶσσαν, εἰς δόξαν τε καὶ αἴνεσιν, τοῦ ἐν γῆ σε δοξάσαντος· ὃν ἰκέτευε, πάσης ἀνάγκης ῥυσθῆναι, τοὺς τὴν μνήμην σου, πίστει καὶ πόθῳ τιμῶντας, Πατέρων ἐκλόγιον.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.** Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς βάθη, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σῶζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν πιστῶν προΐστασαι, σκέπων φρουρῶν τούτους μάκαρ, καὶ ἐκ πάσης θλίψεως, ἀπολυτρούμενος σαφῶς, ἱεραρχῶν ὠραιότατον, κλέος καὶ δόξα, Νικόλαε ὄσιε.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.** Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία ἄμαχε, τῶν ἐν ἀνάγκαις, καὶ πρεσβεία ἔτοιμος, τῶν ἐλπίζόντων ἐπὶ σέ, ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι, καὶ μὴ παρίδης, ἢ πάντων βοήθεια.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Προστάτης θερμότατος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἐδείχθης Νικόλαε, τὰ τῶν αἱρέσεων, διδάγματα ἄθεα, λύων σὺν παρῶρησίᾳ· καὶ κανῶν ἀνεδείχθης, πᾶσιν Ὁρθοδοξίας, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύων, τῶν ἐφεπομένων σου θείαις, διδασκαλίαις καὶ εἰσηγήσεσι.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία Πανάμωμε· λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σέ προστρεχόντων· σύντριψον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων, Πάναγνε κατὰ τῶν δούλων σου.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος δ΄ **Βου ξ**

Ε^{Β8} κ νε ο τη το ο ο ος μ8 πο ο ολ λα α α
πο λε ε μει με ε πα α α θη η ^{Δι} ^ε ^{7κ} αλλ α
^{Β8} αυ τος α αν τι ι λα α α ^{β8} 8 8 και σω ω ω

σον Σω ω τη η ηρ μϛ ϛ

O^{Δι} ι μι σϛ ϛν τεϛ Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη

η η τε ε ε ε ε α πο ο τϛ Κυ υ ρι

ι ι ϛ ϛ^{Βϛ} ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο

ο ος γαρ^Μ πυ υ ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε

σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι

Δ^{Βϛ} ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι

ι ω Πνε ευ μα α τι ι

A^{Βϛ} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ σει

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε ται

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι

ι ι Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως

K^{Βϛ} αι νυν και α ει και εις τϛς αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

A^{Βϛ} γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

ζει^{Β8} τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει
 ει ει θρα α^{Πα} αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο
 ο ον τα α^{Δι} α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι
 ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι
 α αν^{Β8}

Προκείμενον. Ἦχος δ'. (Ψαλμ. ριε').

Τ ι ι μι ος ε να ντι ι ι ον Κυ ρι ι
 ου^Δ ο θα να α τος τϛ Ο σι ου αυ του^{Β8}

Στίχ. α'. Τί ανταποδώσω τῷ Κυρίῳ^{Β8}
πε ρι παν των ω ων

αν τα πε δω κε μοι^{Β8}

Τ ι ι μι ος ε να ντι ι ι ον Κυ ρι ι
 ου^Δ ο θα να α τος τϛ Ο σι ου αυ του^{Β8}

Στίχ. β'. Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως^{Β8}
και εν ο νο μα τι

Κυ ρι ι ϛ ε πι ι κα λε σομαι^{Β8}

Τ ι μι ος ε να ντι ι ον Κυ ρι ι ι
 ι ου^Ζ ο θα να τος του Ο σι ου αυ τϛ ϛ ϛ ϛ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (δ' 25, ε' 1-12)

(Ζήτηι τῇ Ι' Ἰανουαρίου, τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης)

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ

Ῥορθρου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ Δεκαπόλεως καὶ Ἱεροσολύμων καὶ Ἰουδαίας καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου. Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ καθίσαντος αὐτοῦ προσῆλθαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτοὺς λέγων· Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσιν τὴν γῆν. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσιν καὶ εἴπωσιν πᾶν πονηρὸν καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ· χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῥοαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ᾠδὴ Δι-θ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Ταις τῆς Ἰεραρχῆς πρεσβειαις ἐλεημον

ἐλαίψον τὰ πληθῶν ἐμῶν ἐκκλησιῶν

Και νυν και αει και εις τους αιωνων αιωνων

Αμην Ταις τῆς Θεοτοκοῦ πρεσβειαις ἐλε

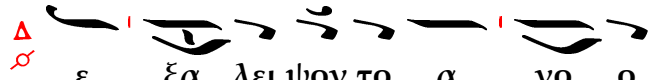
ημον ἐλαίψον τὰ πληθῶν ἐμῶν ἐκκλησι

των

Ἔπειτα τὸ Ἰδιόμελον.

ᾠδὴ Πα-θ

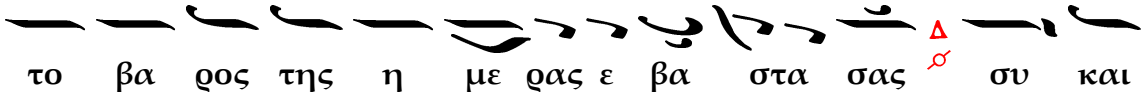
Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ

πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λει ψον το α νο ο

μη μα α α μδ

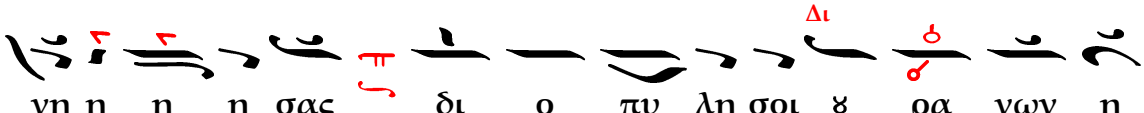
Ε^{Πα}
υ δα λε α γα θε και πι ι στε ευ ερ γα α τα

τα αμ πε λω ω ω νο ος Χρι ι ι στα συ και

το βα ρος της η με ρας ε βα στα σας συ και

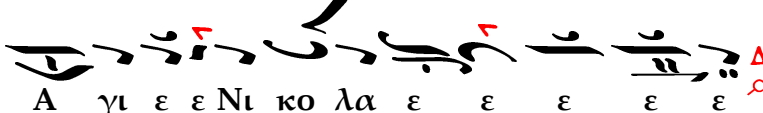

το δο θεν σοι τα λαν τον ε πη ηυ ξη η η η σας

Πα
και τοις με τα σε Ελ θη σιν σ σ σκ ε φθο ο

νη η η η σας δι ο πυ λη σοι σ ρα νων η

νε ε ε ε ω ω ω ω κται εισ ελ θε εις την χα ραν

τα Κυ ρι σ σ και προεσβευ ε υ περ η η μων

Α γι ε ε Νι κο λα ε ε ε ε ε

Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς στ' καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο εἰς η'.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὔ ἢ ἀκροστιχίς·

Σὺν Νικολάῳ τῇ Θεοτόκῳ μέλπω, καὶ πόθῳ προσάδω.

Ῥοδῆ α'. Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Ῥοδὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστά τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ· ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σοφίας τὴν ἄβυσσον, ἢ τετοκυῖα, σταγόνα σοφίας μοι, Πηγὴ χαριτόβρυτε, σεμνὴ κατάπεμψον, ὕμνολογῆσαι τῶν χαρίτων σου τὸ πέλαγος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἦμῶν σε Πανύμνητε, ἦν ἀνυμνοῦσιν, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, ὡς Θεὸν κηρύσασαν, τὸν ὑπερύμνητον· ὃν πᾶσα κτίσις ἀνυμνεῖ· ὅτι δεδόξασται.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὔ ἡ ἀκροστιχίς·

Σοί, Νικόλαε, θεῖον ἐξάδω μέλος.

Θεοφάνους.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στεφηφόρος βήματι Χριστοῦ, πάνσοφε Νικόλαε, παρεστηκῶς σὺν Ἀγγέλων στρατεύμασι, φωτισμὸν μοι δώρησαι, καταυγάζοντα τῆς ψυχῆς μου τὴν ζόφωσιν· ὅπως εὐφημήσω χαίρων σου, παμμάκαρ τὴν πανήγυριν.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ δοξάζων πάντας τοὺς αὐτόν, Κύριος δοξάζοντας, σὲ τοῖς πιστοῖς καταφύγιον δέδωκε, πειρασμῶν ῥυόμενον, τοὺς προστρέχοντας τῇ σῆι σκέπη Νικόλαε, καὶ προσκαλουμένους πίστει σε, καὶ πόθῳ παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσωθῆναι πόθον μοι ἐνθεῖς, ὄφρις ὁ παμπόνηρος, τῷ Πλαστουργῷ ὡς αἰχμάλωτον ἤρπασε· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ἀνακέκλημαι, θεωθεῖς ἀληθέστατα· σὺ γὰρ Θεομητορ, τὸν ἐμὲ θεώσαντα γεγέννηκας.

Ἄλλος Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὔ ἡ ἀκροστιχίς

κατὰ Ἀλφάβητον, χωρὶς τῶν Τριαδικῶν καὶ τῶν Θεοτοκίων.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος α΄. Χριστὸς γεννᾶται.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπόρῳ γλώττη καὶ χεῖλεσιν, ἐγκώμιον βραχὺ καὶ παράκλησιν, προσάξει τῇ σῆι Νικόλαε, ἦκω θεομιμήτῳ ὑπεροχῇ· ἀλλ' ὡς πλουτοδότης, τὸν Σωτῆρα καὶ Θεόν, ἴλεων δίδου μοι.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βροτὸς ὑπάρχων οὐράνιος, ἰσάγγελος ἐν γῆ πεφανέρωσαι· χηρῶν ἀντιλήπτωρ μέγιστος, καὶ καταπονουμένων ἐκδικητής, πάντων θλιβομένων, ἐν κινδύνοις βοηθός, Πάτερ Νικόλαε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γνωρίζει πᾶσα ὑφήλιος, Νικόλαε τρισμάκαρ τὰ θαύματα, τῶν

σῶν ἀρετῶν τὸ πέλαγος, πένητες τὸν προστάτην, καὶ ὄρφανοί, χῆραι τὸν τροφέα, καὶ τυφλοὶ τὸν ὀδηγόν, πάντες τὸν πρόμαχον.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Τριάδα σέβω τὴν ἄκτιστον, Πατέρα καὶ Υἱὸν σὺν τῷ Πνεύματι, οὐσίαν ἀπλῆν Θεότητα, φύσιν μὴ τεμνομένην οὐσιωδῶς, τρεῖς τὰς ὑποστάσεις, διαιρῶν προσωπικῶς, καὶ καθ' ὑπόστασιν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀσπόρως Λόγον συνείληφας, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος Πανάχραντε, καὶ τοῦτον σαρκὶ γεγέννηκας, μείνασα μετὰ τόκον ὥσπερ τὸ πρίν· τοῦτον ὡς Υἱόν σου, καὶ Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἀεὶ ἰκέτευε.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος α΄. Ὁ εἰρμός.

Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου, εἰς τὸ θέλημά σου Χριστέ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανόν, στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἐδράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν παντοδύναμε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ οὐρανὸς ὁ καθαρῶτατος, τὸ τοῦ Βασιλέως ἀνάκτορον, ὁ χαριτόπνους ἀληθῶς, καὶ εὐώδης Παράδεισος, ἡ ἐλπίς χριστιανῶν, ἡ Θεοτόκος ὑμνεῖσθω μοι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λόγω τὸν Λόγον ἀπεκύησας, τὸν τῷ λόγῳ πᾶσαν πρὸς ὑπαρξιν, παραγαγόντα λογικὴν, φύσιν ἅμα καὶ ἄλογον, ἀλογίας ἐκλυτρούμενον, βροτοὺς παντευλόγητε.

Τοῦ Ἁγίου. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος β΄. Ἐξήνηθησεν ἡ ἔρημος.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νικόλαε μακάριε, τοῦ Δεσπότη γνήσιος, σὺ μαθητῆς γενόμενος, διασώζεις τοὺς σοὶ προστρέχοντας, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ θανάτου πικροῦ.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰλάσθητι τοῖς δούλοις σου, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, ὡς ἀγαθὸς δωρούμενος, Νικολάου τοῦ σοῦ θεράποντος, ταῖς πρὸς σὲ μεσιτείαις Πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κατεύνασον τὸν τάραχον, τῶν παθῶν μου Δέσποινα, καὶ τὴν ζωὴν κυβέρνησον, Παναγία Χριστὸν ἡ τέξασα· ἐν ᾧ ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Ἄτερος τοῦ Ἁγίου. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος α΄. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δέλτον ἐν καρδίᾳ, κεκτημένος θεόφρον πολλῶν ἀρετῶν, ἐγγεγραμμένην ἀθανάτῳ, καὶ ἀχράντῳ δακτύλῳ, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ Νικόλαε, ὑπὲρ κηρίον καὶ μέλι γλυκύ, στάξεις ἐν τοῖς λόγοις σου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐδειξεν ἡ χάρις, ἐπὶ σὲ παραδόξως τὰ θαύματα· ἡ φαιδρὰ γὰρ σοῦ πολιτεία, ᾧ Νικόλαε ὄντως, χρυσοῦ παντὸς τηλαυγέστερον, ὑπεραστράπτει καὶ λάμπει ψυχαῖς, αἴγλη θείου Πνεύματος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ζῆς καὶ μετὰ πότμον, ἐν ὀνείροις σαφῶς ὀπτανόμενος, καὶ νεανίας ἐκ θανάτου, παραδόξως λυτροῦσαι, βοῶν ἐμφανῶς τῷ ἀνακτι· Μὴ ἀδικήσης τοὺς ἄνδρας ἐπεὶ, φθόνῳ διεβλήθησαν.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Ἰλεως γενοῦ μοι, Παναγία Τριάς ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῷ ἐν ἀμέτροις πλημμελείαις, ῥυπωθέντι τῷ βίῳ, Πατῆρ, ὁ Υἱός, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, διατηροῦσά με πάντοθεν καὶ αἰεί, ἄτρωτον ἐκ θλίψεως.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Νέμοις Θεοτόκε, σωτηρίας ἐλπίδα τοῖς δούλοις σου, καὶ ἐν ἀνάγκαις καὶ κινδύνοις, ταχυδρόμοις πρεσβείαις, φρουρεῖν βοηθεῖν παράστηθι· σὺ γὰρ τὸ κλέος ἡμῶν τῶν πιστῶν, πέλεις Θεονόμφευτε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ποταμὸν ἰαμάτων ὑπερχειλῆ, καὶ πηγὴν σε θαυμάτων ἀνελλιπῆ, ἔδειξε Νικόλαε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος· οἱ γὰρ βαρεῖαις νόσοις, πικρῶς πιεζόμενοι, καὶ συμφοραῖς τοῦ βίου, δεινῶς ἐταζόμενοι, πάσης ἀθυμίας, ἀκεσώδυνον ὄντως, εὐρίσκουσι φάρμακον, τὴν θερμὴν σου ἀντίληψιν· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆι γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν φέροντα ἅπαντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ Κτίστην τῆς κτίσεως· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε· Ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε Ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι πάντα, ὅσα

θέλεις Πανύμνητε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAXARION

Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐν τοῖς Μύροις Ἅγιε, ἱερουργὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ Ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγιασθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

Ἀνυμνήσωμεν νῦν τὸν Ἱεράρχην ἄσμασι, τὸν ἐν Μύροις λαοὶ ποιμένα καὶ διδάσκαλον, ἵνα ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ ἐλλαμφθῶμεν· ἰδοὺ γὰρ ὤφθη ὄλος καθάρσιος, ἀκήρατος πνεύματι, Χριστῷ προσάγων θυσίαν ἁμωμον, τὴν εἰλικρινῆ καὶ Θεῷ εὐπρόσδεκτον, ὡς Ἱερεὺς κεκαθαρμένος τῇ ψυχῇ καὶ τῇ σαρκί· ὅθεν ὑπάρχει ἀληθῶς τῆς Ἐκκλησίας προστάτης, καὶ ὑπέρμαχος ταύτης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῇ Ϛ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ θαυματουργοῦ καὶ ὁμολογητοῦ, ἐνὸς τῶν τῆς Πατέρων τῆς Α' ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου. (†330)

Στίχ. Ὁ Νικόλαος, πρέσβυς ὢν ἐν γῆ μέγας,
Καὶ γῆς ἀποστάς, εἰς τὸ πρεσβεύειν ζέει.

Ἐκτη Νικόλεώ γε φάνη βιότιοιο τελευτή.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν τυράννων, πρότερον τῆ μοναδικῆ πολιτεία διαπρέφας· εἶτα, δι' ὑπερβάλλουσαν ἀρετὴν, τὴν Ἀρχιερωσύνην ἐδέξατο. Ἐπεὶ δὲ τὰ χριστιανῶν ἦν πρεσβεύων καὶ τὴν εὐσέβειαν κηρύττων ἐλευθέρᾳ φωνῇ, συλλαμβάνεται ὑπὸ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων τῆς Πόλεως, καὶ πληγαῖς καὶ στρεβλώσεσι παρ' αὐτῶν ὑποβληθείς, τῇ εἰρκτῇ ἐναπορρίπτεται μετὰ καὶ ἄλλων χριστιανῶν. Τοῦ δὲ μεγάλου καὶ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου τὴν Βασιλείαν τῶν Ῥωμαίων ψήφῳ Θεοῦ ὑποζωσαμένου, ἀφίενται οἱ κατάκλειστοι τῶν δεσμῶν· μεθ' ὧν καὶ ὁ μέγας Νικόλαος ἀφεθείς, τὰ Μύρα κατέλαβεν. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ ἡ ἐν Νικαίᾳ πρώτη Σύνοδος συναθροίζεται ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, ἧς μέλος καὶ ὁ θαυμαστὸς Νικόλαος γίνεται.

Οὗτος πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἐποίησε θαύματα, ὡς ἡ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ· διέσωσε δὲ καὶ συκοφαντηθέντας ἄνδρας τρεῖς, ἀδίκως μέλλοντας θνήσκειν. Ὡς γὰρ τὸν καιρόν, καθ' ὃν ἔμελλον οὗτοι ἀποτέμεσθαι, ἐν φυλακῇ ὄντες, ἔμαθον, τὸν Ἅγιον εἰς βοήθειαν ἐπεκαλέσαντο, ὑπομνήσαντες αὐτῷ καὶ ὧν ἐποίησεν ἄλλων εὐεργεσιῶν, καὶ ὅπως τρεῖς ἄνδρας ἐν τῇ Λυκίᾳ ἀναιρεῖσθαι μέλλοντας διεσώσατο. Τοιγαροῦν ὁ ταχὺς εἰς βοήθειαν καὶ θερμὸς εἰς ἀντίληψιν, ὁ ἅγιος, φημί, Νικόλαος, ὀπτάνεται ὄναρ τῷ βασιλεῖ

καὶ τῷ ἐπάρχῳ· καὶ τὸν μὲν ἐπιτιμᾶ διὰ τὴν πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τοὺς ἄνδρας διαβολὴν· τὸν δὲ βασιλέα ἀναδιδάσκει, καὶ ὑπομιμνήσκει, ὡς ἀνεύθυνοί εἰσι, καὶ διὰ φθόνον τῷ τῆς καθοσιώσεως ἐγκλήματι ὑπεβλήθησαν· ὅθεν αὐτοὺς λυτροῦται τῆς ἐπικειμένης ἀνάγκης. Πρὸς τούτοις δὲ καὶ ἕτερα πλεῖστα τεράστια ἐκτελέσας, καὶ ἱερώς τὸν ὀρθόδοξον ποιμένας λαόν, καὶ εἰς βαθὺ γῆρας ἐληλακώς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν· οὐδὲ μετὰ τὸ τέλος τοῦ ποιμνίου ἐπιλαθόμενος, ἀλλὰ καθ' ἑκάστην, ὡς εἶπεῖν, ἡμέραν τὰς εὐεργεσίας αὐτοῦ τοῖς δεομένοις ἐπιδαφιλευόμενος καὶ κινδύνων παντοίων καὶ περιστάσεων ῥυόμενος.

Καὶ νῦν δέ, ὡς τότε, ὁ αὐτὸς Θεὸς δι' αὐτοῦ πλεῖστα θαύματα ἐνεργεῖ· καὶ οἱ ἐκ πίστεως ἀδιστακτῶς ἀξαιτούμενοι, οὐκ ὀλίγα ταῦτα, ἀλλὰ καὶ μείζονα, καὶ οὕτως ἔχοντα θαυματουργήματα λαμβάνουσιν· ὥσπερ καὶ νῦν τοιοῦτόν τι γέγονε παρὰ τοῦ τρισμάκαρος Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου.

Ἄνῆρ γάρ τις εὐλαβῆς ἦν ἐν τῷ Βυζαντίῳ ἐν Χριστῷ πιστός, καὶ τὸν ὅσιον Πατέρα ἡμῶν Νικόλαον ὑπερβαλλόντως φιλῶν καὶ φιλούμενος ὑπ' αὐτοῦ. Οὗτός ποτε πρὸς ἑτέραν χώραν διὰ πλοῦς ἀφικέσθαι βουλόμενος, δουλείας αὐτὸν ἀναγκαίως κατεπειγούσης, ἀπελθὼν ἐν τῷ Ναῶ τοῦ Ἁγίου, προσηύξατο κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ· καὶ τοὺς οἰκείους προσγενεῖς τε καὶ φίλους ἀσπασάμενος, ἐπέβη τῷ πλοίῳ. Περὶ δὲ ὥραν ἐνάτην τῆς νυκτὸς ἀνέστησαν μεταβαλεῖν τὰ ἱστία, ἑτέρου ἀνέμου πνεύσαντος· συνανέστη δὲ καὶ ὁ εὐλαβέστατος οὗτος ἀνῆρ πρὸς χρεῖαν ὕδατος. Ἀσχολουμένων δὲ πάντων πρὸς τὴν τῶν ἱστίων μεταβολήν, συμποδισθεῖς, οἷα φιλεῖ συμβαίνειν, ἀπερῶριφη εἰς τὸ πέλαγος κατὰ τὸ μέσον τῆς θαλάσσης. Κάκεινοι μὲν, σκοτίας οὔσης καὶ τοῦ πνεύματος σφοδρότερος ἐπὶ τὰ πρόσω βιάζοντος, μὴ δυνάμενοί τι διαπράξασθαι, τὸν τοῦ ἀνδρὸς ἀπωδύροντο πικρότατον θάνατον. Ὁ δέ γε, μεθ' ὧν ἐνεδέδυτο ἀπορῶριφεις τῇ θαλάσῃ καὶ γενομένων τούτων πληρεστάτων τοῖς ὕδασιν, εἰς τὸν πυθμένα τοῦ πελάγους καταποντισθεῖς, Ἅγιε Νικόλαε, βοήθει μοι, εἶπεν. Ἐπὶ πολὺ δὲ τὴν φωνὴν ἀνακράζοντος, ὦ τοῦ θαύματος! ὡς ἀκατανόητα τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε! εὐρέθη μέσον τοῦ οἴκου αὐτοῦ, δοκῶν ἐν τῷ βυθῷ ἐστάναι. Οἱ δὲ γειτονοῦντες, τῶν φωνῶν ὡς ἤσθοντο, ἀνέστησαν· ὡσαύτως καὶ οἱ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ φῶτα ἀνάψαντες, συνελθόντες καὶ οἱ ἔξωθεν γειτονοῦντες, εἶδον αὐτὸν μέσον τῆς οἰκίας ἐστῶτα καὶ κράζοντα· καὶ τοὺς χιτῶνας, οὓς ἐνεδέδυτο ἐν τῇ θαλάσῃ, θαλάσσιον καταρρέοντα ὕδωρ· καὶ ἐνεοὶ γεγονότες, ἐξέστησάν τε καὶ ἔφριξαν.

Ὁ δέ· ὦ ἀδελφοί, τί ἐστὶ τὸ ὀρώμενον; ἐγὼ γὰρ οἶδα ἀκριβῶς, ὅτι πάντας ὑμᾶς ὄψε, ἐνάτη ὥρα ἀσπασάμενος, τῷ πλοίῳ ἐμβὰς ἀπέπλευσα· καὶ αἰσίου ἀνέμου πνεύσαντος, ἐφ' ἱκανὸν τὸν πλοῦν διηλύσαμεν. Περὶ δὲ δευτέραν φυλακὴν τῆς νυκτὸς, ἢ καὶ τρίτην, ἐν τῷ πλοίῳ σταθεῖς διὰ τὸ λαβεῖν ὕδωρ, συμποδισθεῖς ὑπὸ τῶν ναυτῶν, ἐν τῇ θαλάσῃ ἀπερῶριφην, καὶ εἰς βοήθειαν τὸν ἅγιον Νικόλαον ἐπεκαλούμην· ποῦ δὲ νῦν εἰμὶ ἀγνοῶ· ὑμεῖς εἶπατέ μοι, ὅτι ἐξεστηκῶς εἰμι καὶ ἄλλος ἐξ ἄλλου γέγονα.

Οἱ δέ, τῶν εἰρημένων νουνεχῶς ἀκροασάμενοι, τό τε θαλάσσιον ὕδωρ καταρρέον ἐκ τῶν χιτῶνων ὀρώντες, ἐξεπλάγησαν, ἐννοοῦντες τὸ παράδοξον τοῦ θαύματος. Καὶ σὺν αὐτῷ χαίροντες ὁμοῦ καὶ δακρύνοντες, ἐπὶ πολὺ τό, Κύριε ἐλέησον, ἔκραζον. Εἶθ' οὕτως ἀποδυσάμενος καὶ ἕτερα ἀμφιασάμενος, τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου κατέλαβε καὶ τὸ λοιπὸν τῆς νυκτὸς ἐκείσε διεβίβασε, προσπίπτων μετὰ δακρῶν, ἐκλιπαρῶν, ἀντιβολῶν, καὶ τὴν εὐχαριστίαν μετ' ἐκπλήξεως ἀπεδίδου. Ὁρθρου δὲ ἤδη φθάσαντος καὶ τοῦ

συνήθους λαοῦ συναθροισθέντος, τὸ θαῦμα πᾶσι κατάδηλον γέγονεν. Ὡς οὖν ἅπαντες τῶν ἡδυπνῶν ἐκείνων ἀρωμάτων ἐνεπλήσθησαν, τῶν εἰς εὐχαριστίαν τοῦ ἁγίου Νικολάου παρὰ τοῦ ἀνδρὸς προσαχθέντων, ὀλόφωτον δὲ καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἐωραχότες, ἐπυθάνοντο, τίς ἢ αἰτία τοῦ δράματος. Καὶ μαθόντες ἐξέστησαν, τὸν Θεὸν δοξάζοντες καὶ τὸν Ἅγιον εὐφημοῦντες. Τὸ ἐξάισιον τοίνυν τοῦτο καὶ ὑπερφυῆς ὄντως μεγαλεῖον, εἰς πᾶσαν τὴν Κωνσταντίνου Μεγαλόπολιν διαδραμόν, εἰς ὧτά τε τοῦ κρατοῦντος τότε βασιλέως φθάσαν καὶ τοῦ τὴν Μεγάλην τότε Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ τῷ ἀρχιερατικῷ θρόνῳ κοσμοῦντος, ἐπὶ συνεδρίου ἀνέπεισε τὸν ἄνδρα καλέσασθαι. Παραστάντος οὖν τούτου καὶ ἐπὶ παρῶρησία πολλῶν συνελθόντων διηγησαμένου, ὅπως καὶ τίνα τρόπον αὐτῷ τὸ ἐξάισιον καὶ ὄντως ἀκατανόητον τοῦτο τερατούργημα γέγονεν, ἅπαντες ἐξεβόησαν· Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασιῶν σου! Λιτὴν δὲ καὶ ἀγρυπνίαν διαλαλήσαντες, καὶ πανδημεὶ συναθροισθέντες, εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου ἀπήεσαν, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν, καὶ τῷ πιστῷ αὐτοῦ θεράποντι τὴν εὐχαριστίαν ἀπονέμοντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεοφίλου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, τοῦ ἀπολογητοῦ. (†185)

Στίχ. Ἐν σοφίᾳ ἴθυνας Ἀντιοχείας ποίμνην,
Ὡς κλεινὸς Ἐπίσκοπος, Θεόφιλε παμμάκαρ.

Ὁ Θεόφιλος πολλοὺς τῷ Θεοῦ φίλους,
Ἦγαγε σοφὸς ποιμὴν Ἀντιοχείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νίσερ, τοῦ κατὰ τὸν διωγμὸν τοῦ Διοκλητιανοῦ τὴν καλὴν ὁμολογίαν δόντος καὶ πυρὶ τελειωθέντος. (~†286-305)

Στίχ. Νίσερ κατεφρόνησε σαρκὸς αἰκίας,
Καὶ τὸν πῦρ πνέοντα πυρὶ καταφλέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ἀσέλλης (Asella), τῆς ἐν Ῥώμῃ. (†406)

Αὕτη, κατὰ τὸν ὄσιον Ἰερώνυμον, ὑπῆρξεν εὐλογημένη ἐκ κοιλίας μητρός. Ἐμόνασε ἐν Ῥώμῃ εἰς ἡλικίαν δέκα ἐτῶν, καὶ διῆγε βίον μακρόν, ἐν νηστείᾳ καὶ προσευχῇ· κατέστη δὲ ἡγουμένη, μήτηρ πολλῶν παρθένων, κληθεῖσα καὶ «ἄνθος Κυρίου».

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἱεραποστόλων Αὐξιλίου (Auxilius), Ἰσσερνίνου (Isserninus) καὶ Σεκουνδίνου (Secundinus), συνεργατῶν τοῦ ἁγίου Πατρικίου εἰς τὸν φωτισμὸν τῆς Ἰρλανδίας. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Διονυσίας, Δατίβης (Dativa), Λεοντίας, Τερτίου, Αἰμιλιανοῦ, Βονιφατίου, Μαγιωρικῶ (Majoricus), καὶ Σέρβου (Servus), ἀθλησάντων ἐν βορείῳ Ἀφρικῇ ὑπὸ τοῦ Οὐννερίχου (Hunneric), ἀρειανοῦ Βανδάλου βασιλέως. (~†484)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀβρααμίου, ἐπισκόπου Κρατείας τῆς Βιθυνίας. (†557)

Στίχ. Τοῦ Πύργου σε Μονὴ Ἀβραάμιε γεραίρει,
καὶ Κρατεία τοὺς πολλοὺς ἐπικροτεῖ σου ἄθλους.

Χριστοῦ ἐκράτυνε δόγμα διφυΐας,
Ἀβράμιος ἐπίσκοπος ὁ Κρατείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Γερτρούδης
(**Gertrude**) τῆς Γεροντίσσης, κτιτορίσσης καὶ ἀΐ ἡγουμένης τοῦ
κοινοβίου Χαμάης (**Hamaye**) πλησίον τοῦ Δουακοῦ (**Duacum,**
Douai), ἐν βορείῳ Γαλλίᾳ. (†**649**)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου,
μητροπολίτου Κιέβου καὶ Βλαδιμήρ, τοῦ καταπολεμήσαντος τὴν
ἐν Λυὼν μετὰ τῶν Παπικῶν ψευδοένωσιν (**1274**) καὶ ἐν εἰρήνῃ
τελειωθέντος. (†**1305**)

Τὸ δὲ τίμιον σκήνος αὐτοῦ διατηρεῖται ἀλώβητον ἐν τῷ
καθεδρικῷ ναῷ τοῦ Βλαδιμήρ.

Στίχ. Τῶν Λατίνων τὴν ψευδῆ ἔνωσιν διελέγξας,
Πίστιν ὀρθὴν ἐκράτυνεν ὁ Μάξιμος Κιέβου.

Μέγας ἐν πᾶσιν ὁ Μάξιμος Κιέβου,
Μέγας ἐδείχθη ἀφθαρσία λειψάνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἀγίου Νεομάρτυρος Νικολάου, τοῦ
Καραμάνου, ἐν Σμύρνῃ μαρτυρήσαντος. (†**1657**)

Στίχ. Ἐμαρτύρησας ὡσπερ ἠρνήσω πάλαι·
Ἦθεν στέφανον, Νικόλαε, λαμβάνεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμην εὐγνώμονα ἐπιτελοῦμεν φοβεραῶς τινος
ἀπειλῆς σειсмоῦ, μετὰ φιλανθρωπίας ἐπενεχθείσης ἡμῖν καὶ
διασώσεως τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ.

Στίχ. Κἂν βλέμμα θεῖον ὑψόθεν θυμοῦ γέμον,
Ποιῆ τρέμειν γῆν, εὐμενὲς ταχὺ βλέπει.

Ἦσεισας, ἀλλ' ἔσωσας αὐθις γῆν Λόγε.
Τῆς σῆς γὰρ ὀργῆς οἶκτός ἐστι τὸ πλέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Γρηγορίου
Περάτζε, τοῦ Γεωργιανοῦ, τοῦ ἐν Ἄουσβιτς τελειωθέντος. (†**1942**)

Στίχ. Χριστὸν μιμηθεὶς τὸν δι' ἡμᾶς παθόντα,
Τίθησι Γρηγόριος ψυχὴν ἐκθύμως.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Ψάλλονται ἀπὸ 21ης Νοεμβρίου
μέχρις 24ης Δεκεμβρίου μόναι αἱ πεζαί).

Ἦχος Ἱ Πα ρ

ὠδὴ α'

Χρι σος γε ννα ται δο ξα σα τε Χρι σος ἐξ ὄ ρα
νων ἀ πα ντη σα τε Χρι σο ος ἐ πι γης υ ψω
θη τε ἀ σα τε τω Κυ ρι ω πα α σα η γη η η
και ἐν ἐν φρο συ υ νη ἀ νυ μνη σα τε λα οι
ο τι δε δο ο ξα α ραι

ὠδὴ γ'

Τω προ των αι ω νων ἐκ Πα τρος γεν νη θεν
τι αρ ρε ευ ζω σϋι ω και ἐπ ε σχα των εκ Πα ρ θε
ν ὄ σα ρ κω θε ντι α σπο ρω σ Χρι στω ω τω Θε
ω βο η σω μεν ο ἀ νυ ψω σας το κε ρας
η μων ἀ γι ος ει Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ δ'

Ρα β δος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι και αν θος εξ αυ
της Χρι σε εκ της Πα ρ θε ν ὄ α νε ε βλα ση σας

ἐξ ὀρθῶς οἰνετός κατασκίουδάσεος
ἡλθες σαρκῶθεις ἐξ ἀπειρανδρῶ οἰαυλος
καὶ θεὸς δοξατηδυναμεισὺ Κυυριε

ὠδὴ ε΄

Ἡ εὐσῶν εἰρηνης Πατηροικτιομωντης
μεγαληςβλητηςστων αγγελων εἰρηνηνπα
ρεεχομενον απειλασημιν οθεν
θεογνωσιας προς φως οδηγηθηεντες εκ
νυκτος ορθριζοντες δοξολογουμεν σε φιλααν
θρωωπε

ὠδὴ ς΄

Σπλαγχνων Ιωναν εμβρον απαπημεσεν
εναλιοςθηροιονε δε εξαατοτη
Παρθενωδε ενοικησας ο λογος και σαρκα
λαβων διεληλυθε φυλαξας αδιαφθο
ρον ηηςγαρ εχυπεσηρευσεως την τε κβ

σανκα τεσ χεν α πη η μα αν τον

ὠδὴ ζ'

Ο ι παι δεσ ευ σε βει α συν τρα φεν τες δυσ
σε βς προ ζαγ μα τος κα τα φρο νη σαν τες πυ
ρο ος α πει λην κ ε ε πτο η θη σαν αλλ εν με
σω της φλο γος ε στω τες ε ψαλ λον ο των πα
τε ρων Θε ος ευ λο γη τος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Η αυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος εξ
ει κο νι σε κα μι νος τυ πον ου γαρ κς ε δε ξα
το φλε γει νε κς ως ου δε πυρ της Θε ο τη τος
Πα ρ θε ν8 ην υ πε ε δη νη δυν δι ο ο α νυμ
ν8ν τες α α να με λψω μεν ευ λο γει τω η κτι σις
πα α σα τον Κυ ρι ον και υ περ υ ψ8 τω εις
παν τας τ8ς αι ω να α α ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ῬΑΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Δ
Ω

Τὴν τιμιώτεραν τῶν Χερουβιμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκριίτως τῶν Σεραφείμ τὴν ἀδιφθορῶς Θεὸν Λόγον τεκῆσαν τὴν ὄντως Θεοτόκον σε μεγαλύνου ὀμεν

2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Δ
Ω

Τὴν τιμιώτεραν τῶν Χερουβιμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκριίτως τῶν Σεραφείμ τὴν ἀδιφθορῶς Θεὸν Λόγον τεκῆσαν τὴν ὄντως Θεοτόκον σε μεγαλύνου ὀμεν

3

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Δ
Ω

Τὴν τιμιώτεραν τῶν Χερουβιμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκριίτως τῶν Σεραφείμ τὴν ἀδιφθορῶς Θεὸν Λόγον τεκῆσαν τὴν ὄντως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν 9

4

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Δ
Ω

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν 9

5

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Δ
Ω

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν 9

6

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Δ
Ω

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι

α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

ὠδὴ θ'

M ε γα λυ νον ψυ υ χη η μς ς ς την τι μι

ω τε ε ραν και εν δο ξο τε ραν των α νω στρα

τευ μα των

M υ στη ρι ον ξε νον ο ρω και πα ρα δο ξον

ου ρα νον το σπη λαιον θρονον χε ρς βι κον την

Πατρ θε νον την φα ατνην χω ρι ι ον εν ω ω

α νε κλι θη ο α χω ρητος Χρι σος ο Θε

ος ον α νυ μνντες με γα λυ υ νο ο μεν

Ἡ καταβασία τῆς θ' ὠδῆς.

M ε γα α λυ νον ψυ υ χη η η μς ς

τη ην Τι μι ω τε ε ε ραν και αι ε εν

δο ο ξο ο τε ε ε ραν των α α νω στρα

τε ευ μα α α α α των

M υ σ η η ρ ι ι ι ο ο ν ξ ε ε ε ν ο ν ο
 ρ ω ω και αι πα ρ α α δο ο ξ ο ν ο υ ρ α
 ν ο ν τ ο ο ο σ π η η λ αι αι ο ν θ ρ ο ο ο
 ν ο ν χ ε ρ ο ο ο β ι ι κ ο ν τ η ν Π α α ρ θ ε ε ε ν ο ν
 * τ η ν φ α α τ ν η ν χ ω ρ ι ι ι ο ν ε ν
 ω ω ω ω α ν ε κ λ ι ι θ η ο ο α χ ω ρ η τ ο ς
 χ ρ ι ι σ ο ο ο ς ο θ ε ε ο ς ο ν α ν υ μ ν ο
 ν τ ε ς μ ε γ α α λ υ υ υ υ ν ο ο ο ο
 μ ε ε ε ε ν

* τ η ν φ α α τ ν η η η η ν χ ω ω ρ ι ι ι ο ν ε ν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...
 * * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ
 Τοῦ Ἁγίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-Ϡ

T ο ν μ ε γ α ν Α α ρ χ ι π ο ι ο ι μ ε ν α και Ι ε
 ρ α α ρ χ η ν α α π α ν τ ε ς τ ο ν π ρ ο ε δ ρ ο ν τ ω ν Μ υ ρ ε

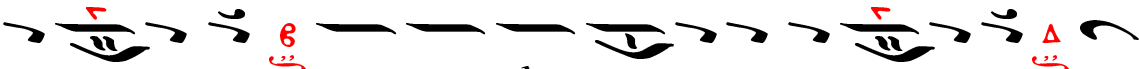

ε ε ων Νι κο λα ον ε ευφημῶ μεν πολ λος
γαρ αν δρας ε ε σω σεν α δι κως θνη η σκειν
με ελ λοντας και βα σι λει ο πα α νε ται συν
Α βλα βι ω ω κατ ο ο ναρ λυ ων την α δι ι
κονψη η φον

Ὅμοιον.

Με γα λως σε ε Ε δο ο ξα σεν εν θαυ μα
σι ιν ο Κυ υ ρι ος και ζων τα και με τα τε
ε ε λος Νι κο λα ε Ι ι ε ρα αρ χα τις γαρ
εκ πο θῶ πι ι στε ως μον ον ε πε ε κα λε ε
σα το το α γι ον σῶ ο ο νο μα και εκ ευ
θυς ει ει ση κῶ ῶ σθη θερ μον προ ο στα τη ην ευ
ρω ων σε

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σο φι αν ε ε νυ πο ο στα τον και Λο γον
υ υ πε ρῶ ῶ σι ον και ι α τρον τω ων α πα
α αν των Χρι στον τε κῶ σα α Παρ θε ε νε τα

 ελ κη και αι τα τρα αυ μα τα ^Δ της ψυ χης μ⁸ 8 θε

 ρα α πευσον ^ε τα χα λε πα α και χρο ο νι α ^Δ και

 της καρ δι α ας μ⁸ πα αυ σον ^Δ τας α προ πεις ε εν

 θυ μη η σεις ^ε

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Π

 α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ

 ρι ι ι ι ον ⁹ αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω

 ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις

 υ ψι ι ι ι στοις ⁹ Σοι προ ε ε πει υ υ μνος

 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ⁹

A

 ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε

 λοι οι οι α α αυ του ⁹ αι νει ει ει τε α αυ τον

 πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου ²² Σοι προ ε ε

 πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ⁹

Ἰστώμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
 Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

κατὰ τὸ πλήθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τῆς Ἐκκλησίας τὰ ἄνθη περιπτάμενος, ὡς νεοττὸς τῆς ἄνω, καλιᾶς τῶν Ἀγγέλων, Νικόλαε τρισμάκαρ κράζεις ἀεὶ, πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τῶν ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ πειρασμῶν, καὶ λυτροῦσαι ταῖς πρεσβεΐαις σου.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τῆς ἱερᾶς διπλοΐδος τὴν ὠραιότητα, ταῖς πρακτικαῖς εἰργάσω, ἀρεταῖς λαμπροτέραν, Πάτερ θεοφόρε· ὅθεν ἡμῖν, ἱερουργεῖς τὰ τεράστια, τῶν ἀοιδίμων θαυμάτων ἱερουργέ, τῶν δεινῶν ἡμᾶς λυτρούμενος.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Τῶν ἀθεάτων τὰ κάλλη περιερχόμενος, τὴν φοβερὰν ἐκείνην, κατενόησας δόξαν, Ἅγιε ἀγίων· ὅθεν ἡμῖν, τὰ οὐράνια λόγια, τῶν ἀειζῶν ἐκείνων θεωριῶν, ἀναγγέλλεις Ἱερώτατε.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὡς ἐν ὄνειρῳ ἐπέστης τῷ εὐσεβεῖ βασιλεῖ, καὶ τοὺς δεσμώτας Πάτερ, ἐκ θανάτου ἐρρύσω, πρέσβευε ἀπαύστως, ὅπως καὶ νῦν, ταῖς εὐχαῖς σου ῥυσθείημεν, ἐκ πειρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ ὀδυνῶν, οἱ ἀξίως εὐφημοῦντές σε.

Δόξα. Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος Πά φ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
Πνε ευ μα α α τι
Σ Πα α αλ πι ι ι ι ι σω ω ω ω μεν εν
σα αλ πι γ γι ι ι α σμα α α τω ων σκι ρ τη σω μεν
ε ορ τι ι α και χο ρευ σω μεν α γαλ λο ο ο

με ε ε ε νοι ^{Δι} τη ε τη σι ω πα νη η γυ υ υ
 ρει του ου θε ε ο φο ο ο ο ο ρου ου πα α
 α τρος ^{Κε} βα σι λεις και αρ χο ον τες συν τρε χε ε ε
 τω ω ω σαν ^{Πα} και τον δι ο νει ρου φρι κτης ε πι
 ι στα α σι ι ας ^{Δι} βα σι λε ε α πει θον τα α
 ναι τι ους κρα του με νου ους τρεις ^{Δι} α πο λυ σαι στρα
 τη λα τας α α νυ υ μνει ει ει ει ει τω ω ω ω
 σαν ^Π ποι με νες και δι δα σκα α λοι ^{Δι} τον του κα
 λου ου ποι οι με ε νος ^{Πα} ο μο ζη λο ον ποι οι με ε
 να ^{Δι} συ νελ θον τες ε ευ φη η μη η η η η η
 σω ω ω μεν ^Π οι εν νο σοις το ο ον ι ι α
 α τρον ^{Δι} οι εν κιν δυ νοις το ον ρυ υ στην ^{Πα} οι α
 μαρ τω ω λοι οι οι το ον προ στα α α α την ^Π οι
 πε νη τες τον θη η σα αυ ρον ^Π οι εν θλι ψε
 ε σι ι ι τη ην πα ρα α μθι ι ι ι αν ^Π
 τον συ νο δι την οι ο ο δοι οι οι πο ο ο ο

ροι ^{Πα} ^υ ⁹ οι εν θα λα α αση η τον κυ υ βερ νη η η η
 την ^{Κε} ^π ⁹ οι παν τες τον παν τα χου θερ μω ως προ φθα α
 α νο ο ο ον τα ^{Πα} ^υ ⁹ με γισ τον Ι ι ε ε ρα αρ
 χην ^Δ ^δ ² εγ κω μι α α ζο ον τες ου ου τω
 ως ει ει πω ω ω μεν ^{Κε} ^π ⁹ πα να γι ε Νι
 κο ο ο λα α α ε ^υ ⁹ προ ο ο ο ο ο ο
 φθα α α προ ο φθα α σο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ον ^{Δι} ^υ ⁹ ε ξε λου η μα ας της ε νε ε
 στω ω ω ση ης α να α α αγ κης ^{Κε} ^π ⁹ και σω σον
 τη ην ποι οι μνη η ην σου ^{Πα} ^υ ⁹ ταις ι ι κε σι ι αις
 σου ^Δ ^δ

Και νυν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ^Π ⁹ Πα ρ

^χ **Κ** αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των
 αι ω ω νων α μην ^υ ⁹
^Μ α κα ρι ζο μεν σε ^υ ⁹ Θε ο το ο κε Πα ρ θε ε νε ^π ⁹

και δοξαζομεν σε^{u q} οι πιστοι οι κατα χρεεος
 την ποοολιντην ασειστον το τειχοος το
 αρρηηκτον^{u q} την αρραγηηπροστασιιιι
 αν^{u q} και καταφυυγηητωνψυχωωνηη
 μων^{u q}

ἢ τὸ ἐξῆς Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ἦχος Πά Πα ρ

Και νυ νυ νυ νυ και ααει και εις τας
 αι αι ω ω νας^Δ των αι ω ω νων αααμην^{π q}

Ἦχος Πά Πα ρ

Σ^{Πα} ααλπιιιιισωωωμεν εν σα
 αλπυγιιιασμααατων^{Κε} προκυψασαγαρ α
 νωωθεν η Πα ντα νασσα Μη τρο πα α αρ θεεε
 ε νος^{Δι} ταις ευ λο γι αις κα τα α στε εε φει^{Πα} τας
 α νυ νυ μν ς ς ς ς ντα ασ αα αυτην^{π q}
Κε βασι λεις και αρ χο οντες συν τρε χεεετωωω
 ωσαν^{Πα} και την Βασι λι δα κρο τει τω σα αν εεν

υ υ μ ν ο ι ς ^{Δι} Β α σ ι λ ε ε α τ ε ξ α α σ α ν τ ε ς θ α ν α τ ω
 κ ρ α τ ο υ μ ε ν ο υ ς π ρ ι ν ^{Δι} α π ο λ υ σ α ι φ ι λ α ν θ ρ ω π ω ς ε
 ε υ δ ο ο κ η η η η η σ α α α ν τ α ^{Πα} Π ο ι μ ε
 ν ε ς κ α ι Δ ι δ α σ κ α α λ ο ι ^{Δι} τ η ν τ ς κ α λ ς ς Π ο ι ο ι μ ε ε
 ν ο ς ^{Πα} υ π ε ρ α γ ν ο ο ν Μ η η τ ε ε ρ α ^{Δι} σ υ ν ε λ θ ο ν τ ε ς
 ε ε υ φ η η μ η η η η η σ ω ω ω μ ε ν ^{Πα} τ η ν
 λ υ χ ν ι α ν τ η η η ν χ ρ υ υ σ α α υ γ η ^{Δι} τ η ν φ ω τ ο φ ο
 ρ ο ν ν ε ε φ ε ε λ η ν ^{Πα} τ η ν τ ω ν ς ρ α α ν ω ω ω ν π λ α
 α τ υ τ ε ε ε ε ρ α ν ^{Πα} τ η ν ε μ ψ υ χ ο ν τ ε κ ι ι
 β ω ω τ ο ν ^{Δι} τ ο ν π υ ρ ι μ ο ο ρ φ ο ο ο ν τ ς ς Δ ε
 σ π ο ο τ ς θ ρ ο ο ο ο ν ο ν ^{Πα} τ η ν μ α ν ν α δ ο χ ο ν χ ρ υ
 σ ε ε α α α ν σ τ α α α α μ ν ο ν ^{Πα} τ η ν κ ε κ λ ε ι σ μ ε ε ε ν η
 η ν τ ς Λ ο ο γ ς π υ υ υ υ λ η ν ^{Κε} τ η ν π α ν τ ω ν Χ ρ ι σ τ ι
 α ν ω ν τ ο κ α α τ α φ υ υ υ γ ι ι ι ι ο ν ^{Δι}
^{Πα} α σ μ α σ ι θ ε ε η η γ ο ο ρ ο ι ς ^{Δι} ε γ κ ω μ ι
 α α ζ ο ο ν τ ε ς ο υ ο υ τ ω ω ς ε ι ε ι π ω ω

ω μεν ^{Κε} πα λα τι ον τϛ ς Λο ο ο γϛ α ξι
 ι ι ι ι ι ι ω ω α ξι ι ω ω
 σο ο ο ο ο ο λο ο ο ο ον ^{Δι} τϛ τα
 πει νϛ η μα ας της ς ρα α νω ω ων Βα α σι
 λει ει ει ας ^{Πα} ς δεν γαρ α α δυ υ να α α
 τον ^Δ τη με ε σι τει ει α σϛ ^Δ

Και εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος ^Π Πα ρ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι
 ι στοις Θε ω ^{ν'} και ε πι γης ει ρη η νη εν αν
 θρω ποις ευ δο κι ι α ^{υ'}

Γ μνου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου μεν
 Σε δο ξο λο γου μεν Σε ^{ν'} ευ χα ρι στου μεν Σοι δι
 α την μεγα α λην Σου δο ο αν ^{υ'}

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ^{ν'} ε που ρα νι ε Θε ε Πα
 τερ πα ντο κρ α α τορ ^{υ'} Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα^{u q̇}

Κυ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ος του Πα τρος ο αι αι ρων την αμαρτι ι αν του
κοσμη ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας αμαρτι ι
ας του κο ο σμη^{u q̇}

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων^{v' 22} ο κα θη με
νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η
μας^{u q̇}

Οτι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μονος
Κυ ρι ος^{v' 22} Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α
μην^{u q̇}

Κα θ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε^{v' 22} και
αι νε ε σω το ο νο μα α Σου εις τον αι ω ω να^{v' 22}
και εις τον αι ω να του αι ω ω νος^{u q̇}

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μα ρτη τους φυλα χθη ναι η μας^{u q̇}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε
ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα α Σου εις τας αι ω νας α μην

Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος Σου εφ η μας
θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι Σε

Ευ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα Σ (τρεις)
και ω μα τα Σ

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε
η σο ον με ι ασαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ
τον Σοι

Κυ ρι ε προς Σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α Σου ο τι Συ ει ο Θε ο ος
μου

Οτι πα ρα Σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι Σου
ο ψο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ος Σου ου τοις γι νω σκου

σι Σε ^{u q}

A γι ος ο Θε ος ^{v 22} A γι ος Ι σχυ ρος ^{v 22} A γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{u q} (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ^{u q}

K αι νυ νυ και α ει ^{v 22} και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην ^{u q}

A γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{u q}

Ἀσματικόν. ⁷χ

A γι ι ι ος ο Θε ε ο ος ^{v 22} A α α α

γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος ^{u q} A γι ος A α α

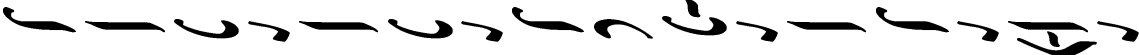
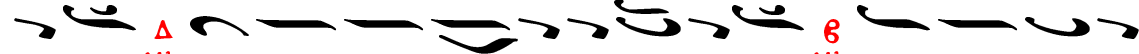
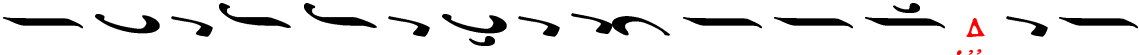

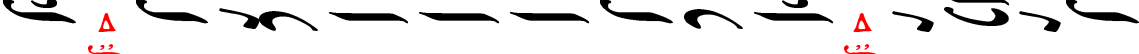

θα να α τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα

α α ας ^{u q}

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος ¹ Δι - θ

K α νο να πι στε ως και ει κο να πρα ο τη τος ^ε

 ε γκρα τει ας δι δασκαλον α νε δει ξε σε τη ποι οι

 μνησου ^Δ η των πραγ μα των α λη θει α ^ε δι α του το

 ε κτη σω τη τα πει νω σει τα υ ψη λα ^Δ τη πτω

 χει α τα πλσ σι α ^ε πα τερ Ι ε ραρ χα Νι κο λα

 ε ^Δ πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω ^Δ σω θη ναι τας

 ψυ χας η μω ω ων ^Δ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλᾶ Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν_{δλ}

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ε_{γλ}

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ_{δλ}

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^ε_{γλ}

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν_{δλ}

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^ε_λ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}_υ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη ς}_ε_λ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^ν_{δλ}

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δλ}

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^ε_λ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Γ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^Π_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δλ}

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.
Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Νη Μ Νη
Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Νη Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Νη Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Δι Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Νη Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Νη Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Σοι Κυ ρι ι ε

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ βιθ' Ἰ. Α.)

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Δ

Στίχ. γ. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (Ψα' 5)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Δ

Στίχ. δ. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ψα' 16)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ψβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

σ ι α

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ψβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Στίχ. γ'. Θαυμαστοί οί μετεωρισμοί τῆς θαλάσσης, θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Ήβ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ήβ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τθ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. (Ἐκλογή).

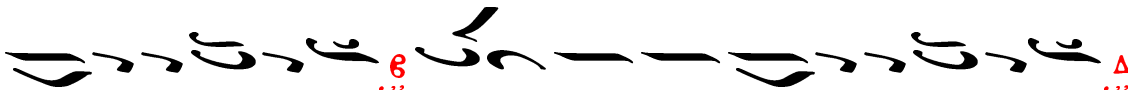
Ἦχος Δι - Θ

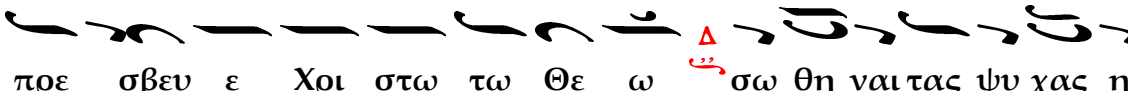
Στίχ. α'. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὀσίων αὐτοῦ.
(ριε' 6)

Στίχ. β'. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς
ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. (ρια' 1)

Στίχ. γ'. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ
ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται. (ρλα' 9)

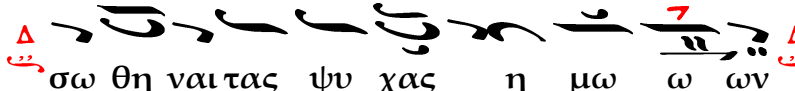
Κ α νο να πι στε ως και ει κο να πρα ο τη τος
 ε γκρα τει ας δι δα σκα λον α νε δει ξε σε τη ποι οι
 μνη σου η των πραγ μα των α λη θει α δια του το
 ε κτη σω τη τα πει νω σει τα υ ψη λα τη πτω

 χει α τα πλσ σι α πα τερ Ι ε ραρ χα Νι κο λα ε

 πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η

 μων

με τέλος:

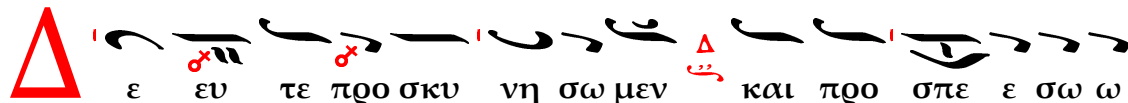
 σω θη ναι τας ψυ χας η μω ω ω ν

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

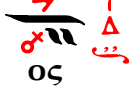
(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι - ς

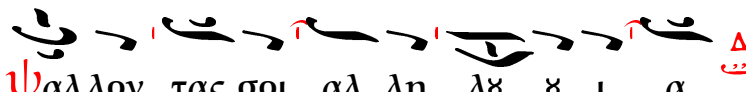
 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε

 Θε ου ο εν Α γι ι οι ο ις θαν μα στο ο ο ο

 ος

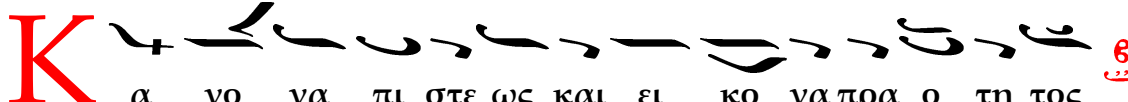
ὁ β΄ χορός:

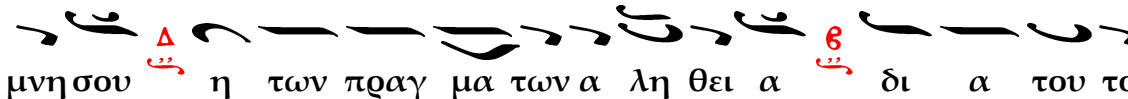
 ψαλλον τας σοι αλ λη λσ ς ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

Ἦχος Δι - ς

 Κ α νο να πι στε ως και ει κο να πρα ο τη τος

 ε γκρα τει ας δι δα σκα λον α νε δει ξε σε τη ποι οι

 μνη σου η των πραγ μα των α λη θει α δι α του το

ε κτη σω τη τα πει νω σει τα υ ψη λα τη πτω
 χει α τα πλσ σι α πα τερ Ι ε ραρ χα Νι κο λα ε
 πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η
 μων

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Δόξα. Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Ἡ Παρθένος σήμερον. Ἦχος Γα ρ

Εν τοις Μυ ροις Α α γι ε ι ε ραρ γος α
 νε δει ει χθης τσ Χρι στσ γαρ ο ο σι ε το Ευ
 α γγε λι ον πλη ρω ω σας ε ε θη κας
 την ψυ χη η ην σσ υ περ λα σσ ε ε σω
 σας τσ α θω ρς εκ τσ θα να α τσ δι α
 τσ το η γι α α σθης ως με γας μυστης Θε ρ της χα
 α ρι ι τος

Καὶ νῦν.

Κοντάκιον προεόρτιον τῶν Χριστουγέννων.

(ἀπὸ κοτ' Νοεμβρίου ἕως κδ' Δεκεμβρίου πλὴν τῆς θ' Δεκεμβρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεΐτουργον)

Ἦχος Πα ρ

Η Παρ θε ε νος ση με ρον τον προ αι

ω νι ον Λο ο ο ο γον εν σπη
 λαι αι ω ερ χε ται α πο τε κειν α πορ
 ρη η η η τως χο ρευ ε η οι κς με ε
 ε ε νη ακς τι σθει ει σα δο ξα σον με
 τα Α γγε ε ε ε λων και των ποι με ε νων
 βς λη θεν τα ε πο φθη η η ναι παι δι ον νε
 ον τον προ αι ω νων Θε ο ο ο ο ο ο ον

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
 α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-θ

Α α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι

ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος

ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α α μην

Α γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

Δύναμις του βήματος.

Ἦχος Δι-θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

Α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α ρα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

Ε ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

Α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

τος τῃ ο σι ι ῥ αυ τῃ

Τι α ντα πο δω σω τω Κυ ρι ω πε ρι

παν τωνων αν τα πε δω κε ε μοι

Τι μι ος ε να ντι ι ον Κυ ρι ι ου ο θα να

τος τῃ ο σι ι ῥ αυ τῃ

Σοι θυ σω θυ σι αν αι νε σε ως και εν ο

νο μα τι Κυ ρι ου ε πι ι κα λε σομαι

Τι μι ος ε να ντι ον Κυ ρι ου ο θα να τος

τῃ ο σι ου αυ τῃ ῥ ῥ ῥ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπέικετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελεῆς γὰρ ὑμῖν τοῦτο. Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πεποίθαμεν γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι. Περισσότερως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν «τὸν ποιμένα τῶν προβάτων» τὸν μέγαν «ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου», τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος α'. (Ψαλμὸς ρλα').

Ἦχος Ἐ Κε ϝ

A ^{Πα} λλη λϝ ϝ ϝ ἰ α ^{Κε} Α λληη λϝ ϝ ϝ
 ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λληη λϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α

Στίχ. α'. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαβιδ
 και πασης της πρα ο

τη το ος α α αυ τϝ

A ^{Πα} λλη λϝ ϝ ϝ ἰ α ^{Κε} Α λληη λϝ ϝ ϝ
 ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λληη λϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α

Στίχ. β'. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην
 και οι

ο σι οι οι σϝ α γα αλ λι ι ι α α σο ο

ο νται

A ^{Πα} λλη λϝ ϝ ϝ ἰ α ^{Κε} Α λληη λϝ ϝ ϝ
 ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λληη λϝ ϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (Ϛ' 17-23).

(Ὅσιακόν, τῆς ΙΖ' Ἰανουαρίου, ὅπερ ζήτει
τῆ Παρασκευῇ τῆς Β' ἑβδομάδος Λουκᾶ).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἳ ἤλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν, καὶ οἱ ὀχλούμενοι ἀπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο. Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἄπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ ἴατο πάντα. Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἔλεγε· μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε. Μακάριοί ἐστε, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς καὶ ὀνειδίωσι καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Χάρητε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ.

Ἦχος ἰ' Δι. ς

ο ξα α σοι Ky υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
σοι οι οι οι

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι. ς

ι οι οι οι τα α α α Χε ε ε ε
ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε χε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ρη ρ ρ ρ ρ Χε ρ ρ βι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ

υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

δόξης κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἐλεονειρηνησθυσιαναινεσε

ως

ΚαιμετατουΠνευματοοσου

ΕχομενπροστονΚυριον

Αξιονκαιδιιιικαιον

ΑγιοςΑγιοςΑγιοςΚυριοςΣαβ

βαωθπληρηςοουρανοςκαιηγητηςδοξης

σουωσαναεντοιςυψιστοιςευλογη

μενοςοερχομενοςενονοματιΚυ

ριιουουωσαναεντοιςυψιιι

ιιιιστοις

Αμηηην

Αμηηηην

Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε
 εν Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με
 θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος η μω ω ω ων

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

Δι
 Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
 μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο
 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω
 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε
 ε ρου ου ου βι ι ι ι μ και αι αι ε εν δο ο
 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συ γ κρι ι τως των
 Σε ε ρα α α φι ι ι μ τη η ην α δι ι
 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε
 ε ε κου ου ου ου ον σαν την ον τω ω ως

σται αι αι ^{Κε} ε σται αι δι ^{Δι} ^{Ζχ} ^{Πα} ^{Ζω}
 χι ^{Κε} ^{Πα} ^{Ζω}
 χι ^{Ζω}
 χι ^{Ζω}
 χι ^{Ζω}
 η ε ε σται αι
 δι και αι αι αι αι ε σται
 δι και αι αι ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ος ^{Ζχ} α λιε ε γα λιε γα λιε
 λιε γα γα λιε γα λιε ε ε ε λιε γα γα
 λιε ε ε λιε γα γα λιε ε ε λιε γα α λιε γα α
 γα α λιε ε ^{Ζχ} Αλ λη λου ου ου ου γου ου ου ου
 α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἔλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

Οἱ ἐντὸς παρενθέσεως ἔλξεις καὶ φθορὲς ἐκτελοῦνται κατὰ βούλησιν.

ᾠχος Δι-θ

Εἰδομεν το φως το αληθινον ελαβο
μεν Πνευμα επουρανιον ευρομεν πισιναλη
θηαδιαιρετον Τριαδαπροσκυνε εν
τες αυτηγαρημας εεσωσε εν

ᾠχος Δι-θ

Πληρωθηητωστομαημωναινεσε
ως ο Κυριε οπως ανησωμεντηνδοο
ξαν οτιηξιωσας ημας τωνα
γιων ομετασχεινμυστηριωντηρησον
ημας εντωσωαγιασμωνοληντηνη
μεεραν μελετωνταςτηνδικαιοσυνην ο
Αλληλα Αλληλα Αλλη
λαλααα

ᾠχος Δι-θ

Ειητοονομα Κυριε ευλογημε

νὸν ^Δ ἀπο τὸ νῦν καὶ ἐὼς τὸ αἰὼν ὁ ^θ (δὶς) νός

Tὸ ὄνομα Κυρίου ἡ εὐλογία

μὲ ἐ ἐ ἐ ἐ νο ο ο ον ^Ζ ἀπο τὸ νῦν καὶ ἐὼς

τὸ αἰὼν ὁ οὐ ^Χ οὐ ^Δ οὐ